

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadené rozhodnutí;
- uložit Komisi náhradu veškerých nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně uvádí na podporu své žaloby proti rozhodnutí Komise C(2020) 8969 final ze dne 17. prosince 2020, kterým byla zamítnuta její žádost o určení, že společnost Veolia Environnement S.A. porušila čl. 7 odst. 1 nařízení (ES) č. 139/2004⁽¹⁾ tím, že získala podíl 29,9 % na kapitálu společnosti Suez bez předchozího povolení Komise, a o přijetí předběžných opatření vůči této společnosti podle čl. 8 odst. 5 písm. a) téhož nařízení, dva důvody.

1. První žalobní důvod vychází z chybějícího odůvodnění z hlediska článku 296 SFEU. Žalobkyně poukazuje na to, že Komise nesplnila požadavky stanovené článkem 296 SFEU, když přijala rozhodnutí, jehož odůvodnění neumožňuje jí ani Tribunálu pochopit důvody, které ji vedly k závěru, že se uplatní automatická výjimka podle čl. 7 odst. 2 nařízení ES o spojování. Žalobkyně vytýká napadenému rozhodnutí rovněž rozporné odůvodnění ohledně použitelnosti čl. 7 odst. 1 nařízení ES o spojování na nabytí podílu 29,9 % na jejím kapitálu. Konečně, navrhovatelka má za to, že napadené rozhodnutí se bez dostatečného odůvodnění odchýlilo od ustálené judikatury unijních soudů týkající se zásady striktního výkladu výjimky z odkladného účinku podle čl. 7 odst. 2 nařízení ES o spojování.
2. Druhý žalobní důvod vychází z porušení čl. 7 odst. 2 nařízení ES o spojování. Žalobkyně má za to, že Komise toto ustanovení porušila, když měla za to, zaprvé, že tato výjimka se má vztahovat na celé jediné spojení plánované společností Veolia, ačkoliv tato výjimka byla zjevně bezpředmětná a na toto spojení tedy nepoužitelná, a zadruhé, že všechny právní transakce představující jediné spojení mají spadat pod stejný právní režim z hlediska tohoto článku. Žalobkyně se rovněž domnívá, že to, že Komise použila výjimku stanovenou tímto ustanovením na soukromé nabytí cenných papírů od jediného prodejce, představuje dodatečné porušení tohoto ustanovení. Konečně, žalobkyně vytýká Komisi, že měla za to, že Veolia splnila podmínku neprodleného oznámení spojení.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 139/2004 ze dne 20. ledna 2004 o kontrole spojování podniků (Nařízení ES o spojování) (Úř. věst. L 24, 29.1.2004, s. 1; Zvl. vyd. 08/03, s. 40)

Žaloba podaná dne 25. února 2021 – QI v. Komise

(Věc T-122/21)

(2021/C 138/67)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: QI (zástupkyně: N. de Montigny, advokátka)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil konečné hodnotící zprávy služebního postupu žalobkyně za roky 2018 a 2019;
- zrušil, v případě potřeby, rozhodnutí o zamítnutí stížnosti ze dne 16. listopadu 2020;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z nedodržení příslušných obecných prováděcích ustanovení. Pokud jde o hodnotící zprávu za rok 2018, žalobkyně tvrdí, že v odvolacím řízení došlo k protiprávnímu přezkumu dostatečnosti výkonnosti. Pokud jde o hodnotící zprávu za rok 2019, žalobkyně namítá, že odvolací hodnotitel zasáhl předčasně. Konečně, pokud jde o obě hodnotící zprávy, žalobkyně tvrdí, že čl. 2 odst. 3 písm. a) obecných prováděcích ustanovení a článek 4 těchto ustanovení byl chybně vyložen použit na její situaci.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení povinnosti nestrannosti a neutrality, z porušení povinnosti poskytnout pomoc a povinnosti řádné správy, z porušení článku 21a služebního řádu úředníků Evropské unie, jakož i ze zneužití řízení.
3. Třetí žalobní důvod vycházející ze zjevně nesprávného posouzení, věcně nepřesných skutkových zjištění, nemístných tvrzení nesouvisejících s objektivní skutečností, a z porušení povinnosti loajality.

Žaloba podaná dne 25. února 2021 – Mariani a další v. Parlament

(Věc T-124/21)

(2021/C 138/68)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobci: Thierry Mariani (Paříž, Francie) a 22 dalších žalobců (zástupce: F. Wagner, advokát)

Žalovaný: Evropský parlament

Návrhová žádání

Žalobci navrhují, aby Tribunál:

- zrušil článek 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2020/2223 ze dne 23. prosince 2020, kterým se mění nařízení (EU, Euratom) č. 883/2013, pokud jde o spolupráci s Úřadem evropského veřejného žalobce a účelnost vyšetřování Evropského úřadu pro boj proti podvodům (Úř. věst. 2020, L 437, s. 49), a konkrétně čl. 3 odst. 11, čl. 4 odst. 2 písm. a) a b), čl. 5 písm. a) odst. 1, čl. 7 písm. b) odst. 3a, čl. 9a odst. 1 až 4, jak byly změněny a doplněny;
- uložil Evropskému parlamentu náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby uplatňují žalobci jediný důvod, vycházející z porušení Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“), Evropské úmluvy o lidských právech, obecných zásad uznávaných judikaturou, protokolu o výsadách a imunitách poslanců, jednacího řádu Evropského parlamentu a statutu poslanců.